

indgå en aftale og man havde en anden mulighed, at man så alligevel tør at forsvare det og stå ved det. Men jeg må tilstå, jeg undrer mig lidt over, når man i skåltalerne taler om medarbejderindflydelse, taler om fleksible modeller for universiteterne, at man så, når det så kommer til stykket, og man har valgmuligheder, vælger det stik modsatte.

Så selv om man ikke bruger sin ordførertale, vil jeg da opfordre til, at der er rig mulighed for at komme med korte bemærkninger og opklare eventuelle misforståelser i det store mysterium, som Socialdemokratiet selv har bidraget til.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Hvordan kan hr. Homann komme frem til, at man får 12 ens universiteter, når der netop er tale om, hvilket også tydeligt fremgår af alle svar, at det ikke er den samme model? F.eks. er sådan noget som medarbejderindflydelse jo netop noget, som skal ind i vedtægterne, sådan at vi får sikret, at de enkelte universiteter finder hver deres måde at gøre det på. Det er måske også fuldstændig undgået hr. Homanns opmærksomhed, at hvert universitet jo selv finder ud af sammensætningen af sin bestyrelse. Det vil sige, at vi også igen her får 12 forskellige universiteter.

Så synes jeg i øvrigt også, at det er mærkeligt, at hr. Homann ikke er klar over, at under den sidste regering fik vi faktisk lavet nogle regler, der skulle sikre mod Dandysager, og de gælder stadig væk.

Første næstformand (Svend Auken):

Ja, så er det hr. Jesper Langballe for en kort bemærkning, og derefter er det hr. Morten Homann for at svare.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

To spørgsmål til hr. Morten Homann. For det første: Vil hr. Morten Homann medgive mig, at den meget rigide regel om, at bachelorgraden, bachelorprojektet skal ligge efter 3 år i studieforløbet, dette her mantra, 3+2, bachelorkandidat, må man nærmest kalde en EU-implementering. Blot for at tage et enkelt meget konkret eksempel.

Og så en ting til: Jeg kan fuldstændig dele hr. Morten Homanns forundring over, at Socialdemokratiet ikke tog til orde. Nu vil jeg godt høre, om hr. Morten Homann har gjort sig nogle tan-

ker om hvorfor, om det kunne pege hen på, at Socialdemokratiets ordfører oprindeligt var stærkt betænkelig ved den her lov, men at der altså ikke var enighed i partiet, og at hun måske, hvad ved jeg, blev overtruffet. Men har hr. Morten Homann gjort sig nogle tanker om, hvad det der meget skæbnesvangre kan betyde?

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Morten Homann. Jeg tror, man skal koncentrere opmærksomheden om første del af hr. Langballes spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Ja, for jeg føler mig desværre ikke i stand til at udtale mig om, hvad der er foregået internt i den socialdemokratiske gruppe, endsige i enkelte socialdemokratiske ordføreres hoveder. Hvis jeg bare kunne sige noget om det, ville jeg have været meget klogere, så kunne det være, at jeg selv kunne besvare nogle af de spørgsmål, som så ikke er blevet stillet.

Til hr. Jesper Langballe: Den her 3+2-model er ganske rigtigt resultatet af om måske ikke en EU-beslutning så i hvert af Bolognaerklæringen. Selvfølgelig kan man sige, at ideen eksisterede forud for det, men det er klart, at det indgår i Bolognaerklæringen. Men universitetsloven i dens hovedtegn og i hovedprincipperne for ledelsen kan man altså hverken give EU eller nogen andre skylden for, det må man henvende sig til de fire forligspartier om.

Kl. 15.15

Så vil jeg gerne medgive fru Hanne Severinsen, at der ikke kun bliver én bestyrelse for landets 12 universiteter, og at i den forstand vil de blive forskellige. De vil givetvis også få forskellige rektorer, og der vil givetvis også være forskelligt personale på alle landets universiteter.

Når det så er sagt, vil jeg sige, at det er meget svært i det foreliggende lovforslag at se forskellen. De får alle sammen en vedtægt, som kan godkendes af den samme minister. De får alle sammen nøjagtig de samme regler, som de skal styres efter, nemlig ansatte ledere, forbud mod at vælge sine ledere og forbud mod kollegiale organer.

Det er sågar gået så vidt, at da der blev stillet et ændringsforslag under lovbehandlingen, kunne man ikke engang støtte, at universiteterne skulle have muligheden for at oprette akademiske råd på andre niveauer end det, der er dikteret ovenfra.